

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil,
pentru a doua- și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Evenimentele zilei

Guvernul dela Kiev a pus pace cu puterile centrale în ziua de 9 Februarie 1918 la Brest-Litovsc. Rada, care este reprezentanta republicii ucrainene, declară sfârșitul războiului din partea Ucrainei.

N'au trecut două zile dela știrea păcii cu Ucraina, și în 11 Februarie ni se vestește, că Rusia declară sfârșitul stării de război. Se anunță adevărat dela Brest-Litovsc următoarele:

«Comitetul german-austro-ungar-rusec, ales pentru a se ocupa de chestiunile politice, a ținut ședințe Sâmbătă și Duminecă. În ședința de Duminecă, președintele delegației rusești comunică din însărcinarea guvernului său, că Rusia renunțând la un tratat formal de pace, declară sfârșită starea de război și ordonă imediată desarmare completă a puterilor combatante rusești. Pentru discuțiile de mai departe, ce rezultă din situația aceasta, între cele patru puteri aliate și între Rusia, cu privire la stabilirea raporturilor diplomatice, consulare, justițiarie și economice, Troțki recomandă calea directă între guvernele interesate și mijlocirea comisiunilor dela Petrograd ale numitelor patru puteri aliate».

Ce fel de înrăurire morală vor avea faptele dela Brest-Litovsc asupra stăpânirilor din Paris și Londra, conduse de un Clémenceau și un Lloyd George, o va dovedi viitorul apropiat.

Din izvor rusec se fac deocamdată următoarele constatări în legătură cu pacea dintre aliați și Ucraina:

Pacea separată încheiată cu Ucraina este cu mult mai însemnată, decât s'ar părea la prima vedere.

Ucraina, chiar și între marginile sale restrânse, adică guvernamentele Volhinia, Podolia, Kiev, Poltava, cuprinde provinciile cele mai roditoare ale Rusiei.

Părțile acestea ale uriașei țări rusești ar avea produse de ajuns nu numai pentru întreaga țară, ci și pentru export. Datele statistice în Rusia au fost de obicei defectuoase: cifrele rămăneau cu mult îndărătul adevărului. Dar și în cazul când luăm ca îndreptar date statistice rusești, se poate vedea că puterile centrale, după încheierea păcii cu Ucraina, vor fi scutite de toate greutățile alimentației.

Cel mai fructifer guvernament al Rusiei, și centrala malorușilor, este Kievul. Orașul principal, cu acelaș nume, este reședința radei, care este adunarea ce hotărăște soarta provinciei. Guvernamentul Kiev, conform datelor mai nouă, poate să producă singur peste un milion de tone grâu și secară, iar ovăs peste o jumătate de milion. Se adaog la acestea: meiul în cantitate de 185 mii tone, orzul 156 mii, și hrișca 92 mii de tone. Iată cifre, care vorbesc de sine. — Pentru consumul de carne, guvernamentul Kievului ne servește cifre enorme: Vite, după ultima numărătoare, are aproape un milion, și este înfrecut numai de guvernamentul Volhiniei, care hrănește vite în număr de aproape un milion și jumătate. De altă parte Kievul are mai mulți rămători, cam 1¼ de milion.

Al doilea guvernament roditor al Rusiei este Podolia. Produce mai cu seamă: grâu, secară, ovăs, orz, cucuruz, mazăre și hrișcă, și anume în cantități, din care nouă părți din zece sunt menite pentru export.

Cel din urmă guvernament, aparținător în special Ucrainei, este Vol-

hinia. Nicăiri în Rusia nu se găsesc mai multe vite și mai mulți rămători, ca în Volhinia.

Dar toate trei guvernamentele trebuie considerate ca grânare ale Rusiei. Firește, nu s'a hotărât până acum, că oare care din guvernamente au să mai facă parte din Rusia sudică sau Ucraina; dar încheierea păcii fie și numai cu aceste trei guvernamente va avea importanță de neprețuit pentru puterile centrale.

Este cunoscut, că în deosebi în Rusia sudică se află îngrămădite mari proviziuni, care nu s'au putut exporta. Pacea cu Ucraina va da puterilor centrale acest prisos...

Dar, încheierea păcii cu Ucraina are însemnătatea deosebită și pentru pacea generală, pe care o va înrăuri în mod sugestiv. S'a început cu pacea ruso-bulgară. Pacea cu Ucraina este a doua treaptă, a treia va fi pacea cu Rusia mare, urmată neapărat de pacea cu România.

Monarhia austro-ungară și Germania au recunoscut, din capul locului, neatârarea statului ucrainean și au intrat în tratative directe cu trimișii radei dela Kiev. Prin aceasta s'a dat nu puțin sprijin în interesul consolidării interne și externe a tinerei republice, care are peste 30 milioane de locuitori.

Zadarnice au rămas toate sumele de bani și făgădueli, cheltuite cu largă mână în Ucraina din partea agenților englezi și francezi. Și zadarnice au fost și multele violențe în Ucraina săvârșite de maximaliști: Pacea separată n'a mai putut fi împedecată, ci a luat ființă, și dușmăniile pe un front de căpetenie au încetat.

Marea importanță politică, economică și militară a acestor fapte nu se mai poate ignora nicăieri.

După încheierea păcii. Luni în 11 l. c. s'au întrunit la o masă de adio delegații diplomatice dela Brest-Litovsc.

Contele Czernin a ținut, la această ocazie, o vorbire în numele delegațiilor celor patru aliați și al reprezentanților Ucrainei, mulțumind feldmareșalului și principelui Leopold de Bavaria pentru primirea ce li s'a făcut la comanda supremă de ost.

Principele a mulțumit în cuvinte călduroase, accentuând însemnătatea operei de pace, create la Brest-Litovsc.

În cursul zilei au plecat spre casă toți delegații.

Îmbunătățiri

(O. N.) Ne aflăm în preajma adunărilor generale, convocate de instituțiile noastre financiare.

Nu va fi poate de prisos ca, din acest prilej, să facem o repede privire asupra trecutului celui mai apropiat al acestor așezăminte, și să arătăm cel puțin o mică parte din îmbunătățirile ce se impun pe terenul lor de muncă.

Cu o activitate redusă în mare parte, în aceste timpuri critice, instituțiile noastre financiare nu s'au avântat spre terene, unde s'au cerut multe cunoștințe tehnice, precum și spirit de întreprindere.

Va sosi însă timpul, când conducătorii băncilor, — directorii și funcționarii superiori, — vor trebui să se ocupe cu refacerea întregului teren de lucrare obișnuit până acuma.

Instituțiile noastre financiare au ajuns în situațiuni neașteptate, mobilizându-li-se o parte mare din forțele

FOIȘOARA

Afară suflă vântul

De B. Fundoianu.

Afară suflă vântul
Și ploaia bat'e'n geamuri,
Și nori sporesc pe boltă
Ca zdrențuite flamuri.
Mor macii'n lac de sânge
Pe margini de răzoare,
Și plânge firav cimbrul
Și gingașa cicoare.
Sălbatica răsura
Aprinsă'n crâng ca focul
Pe vânt împrăștiată
Își plânge dus norocul.
Și freamătă pădurea
Și geme'n plâns porumbul
Și plâng și norii negri
Și cerul cum e plumbul
Și plânge apa'n vaduri...

Și sufletul meu moare
În aiurări de spaimă
Și cânturi funerare,
Și'n noaptea care cade
Aprouă, mai aproape
Îți pare că un suflet
S'a înecat în ape.

Hambarul și cetera

De Ion Gorun

Asta vine așa ca o poveste; cu toate astea e o istorie mult mai adevărată decât s'ar crede. Apoi s'o creadă cine vrea, — dar dac'o lua pildă dintr'insa, mie să nu-mi bage de vină.

Au fost odată două fete, surori, la fel de frumoase, dar în sufletul lor cu totul deosebite. Una se încânta de frumusețile firei, culoare, cântec, miresme, fără să-și dea seama că era ea însăși o minunată alcătuire a acestei meștere fără de păreche; — pe când cealaltă se știa, și aștepta ca un drept anume pentru dansa, podoabele din afară toate, convenite unei atari creațiuni de omenească desăvârșire.

De pețitori pentru cele două mândrețe de fete nu mai vorbesc; veneau câtă frunză și iarbă. Dar deși gusturile amândurora erau deosebite foarte, aveau totuși ceva la fel: erau deopotrivă de greu de împlinit.

Odată au poposit la bătrânul Cătălin, — c'am uitat să vă spun c'asa-l chemă pe tatăl fetelor, — doi tineri. Erau la fel de chipeși și de voinici; dar dacă te-ai fi uitat mai lung în ochii lor, ai fi ghicit iarăș deosebire mare; unul părea a porni să se

avânte cu închipuirea departe în nesfârșitul plin de taine al lumilor; — pe când la celalalt vedeai privirea gata a prinde în toată clipa, fără greș, prada vremii și a prilejului de față.

I-a primit bine bătrânul pe amândoi și i-a ospătat, după obiceiul românesc. După cină, fetele s'au retras sfioase într'un colț, iar tinerii s'au așezat la sfat cu bătrânul.

Afară era o lună atâta de frumoasă, cât eu n'aș putea spune, de teamă să nu-i stric frumusețea aevea, cu descrierea mea necioplită. Unul din tineri s'a furișat pe nesimțite în grădină, iar una din fete s'a strecurat la fereastra deschisă sprijinindu-și tâmpile în palme. Acuma eu n'o să vă spun cari au fost aceștia, dar să le dăm la toți câte un nume, ca să-mi fie mie mai ușoară povestirea. La masă bătrânul a rămas cu Marin, tânărul cu înfățișarea chibzuită și cu privirea legată de lucrurile cu folos din lumea asta; — iar în colț, ascultându-i cu băgare de seamă a rămas Ana, fata cea cu minte și cu înțelegere pentru ceea ce viața ne pune la îndemână tuturora, dar numai unii știu să culăgă și să strângă la un loc. Li vorbea tânărul Marin bătrânului despre vremea prielnică ce lăsase Dumnezeu, și despre socotelile ce-și făcea cu privire la rodul ce o să-l dea pă-

mântul muncit cu strășnicia lui și cu sudoarea altora. A scos un creion și a început să înșire pe hârtie numere unele în fața altora, iar altele încălăcându-se, și din toate limpezind câștigul în bani frumoși de aur ce avea să-i aducă toamna. Iar Ana asculta, și își făcea și ea socotelile.

Atunci de-odată a răsunat din grădină o tremurare de coarde atinse ușor de un arcuș purtat de o mână sfioasă; era ca o încercare de îmbinare de sunete, care perândându-se și încrucișându-se unele cu altele, porneau ca o rugăciune chemând melodia dumnezească îmbătătoare de suflete să se coboare în pieptul de lemn al viorii... Iar la fereastra Maria a rămas ca de peatră, atâta i se grămădise toată ființa ei vie în bătăile inimii înduioșate.

— Micul concert al lui Zaharia, — zise Marin cu un zâmbet îngăduitor, — ar fi el băiat bun aminteri, da'patima asta îl strică; dincolo de vioara lui, nimica nu mai pricepe.

Bătrânul a rămas gânditor; dar Ana și-a dus batista la gură ca să nu pufnească. Și o privire de înțelegere pe deplin, s'a schimbat între ea și tânărul moșier.

Tot mai îndrăzneț au început să se avânte sunetele smulse pieptului de lemn al vioarei; o ființă vie era acuma, în care

avute la dispoziție în timp de pace. Știut este, că mai toate băncile românești, și în vremuri de liniște, când operațiunile în general nu cereau multă tactică de combinație, nu s'au avântat la adevărate afaceri comerciale.

Urmarea firească a fost, că începându-se războiul, terenul lor de activitate s'a restrâns și mai mult, inițiatorii și specialiștii au fost chemați sub arme, iar cei rămași la tarabă au ajuns, cum s'ar zice, călare pe băț; căci, celce mai ales ducea carul, — publicul țărănesc, — a trebuit și el să-și părăsească satul, și de-odată cu clasa funcționarismului a plecat la luptă și săteanul: temelina tuturor întreprinderilor noastre.

Scumpindu-se traiul, natural că din provincie alimentele aduse în cartierele strălucitoare se vindeau cu prețuri neașteptate. Producătorii țărani, primind bani în abundență deosebită, în scurt timp o mare parte din împrumuturile primite dela bănci s'au replătit.

Iată că instituțiunile noastre s'au trezit deodată cu depozite neașteptate, pentru a căror circulație deși tocmai în aceste zile mai critice s'au găsit ocazii priincioase de plasare și întreprinderi de toate categoriile, totuși instituțiunile noastre nu au încercat a lua parte împreună cu societățile străine la operațiuni comerciale rentabile.

Trecând peste acest stadiu se impune întrebarea: Ce program trebuie să aibă pentru viitor băncile noastre în scop de a se apropia mai mult de adevărata lor chemare?

Dacă nu se va face un început, în urma unor experiențe scump plătite, clasa noastră conducătoare, constătoare din funcționari publici și privați, nu va fi nici când în stare a se apropia, cu atât mai puțin a concura cu semenii săi străini.

Instituțiunile noastre, aproape fără excepție, s'au format la început mai mult din interese particulare, având ca deviză a plăți acționarilor dividende bune, și a asigura unor persoane dela conducerea acestora situații cât mai acceptabile.

Natural, în astfel de împrejurări, n'a fost ajutat cum trebuia nici țaranul: el plătea tributul, muncind pentru acoperirea cametelor și a altor contribuții. Acolo unde nu ajungea banul, se acoperea uneori cu prețul unui ou, sau cu altă valoare adusă în natură.

Arareori se întâmpla ca o bancă să se fi pus pe punctul de vedere altruist.

Dar, dacă banul este menit pentru ajutorarea și ridicarea tuturor claselor, aceia cari au pus în ființă circulația lui să nu uite, că rostul acestuia este a ajutama pe însuși cămătarul, fiind banul un mijloc de producție și un instrument de înălțare a mediului în care trăește posesorul, dar mai cu seamă a aceluia, care face uz de el.

Numai atunci devine banul instrument sau armă socială, când este și poate fi pus cu ușurință și cu dreptate la dispoziția tuturor acolora, cari îi cunosc valoarea folositoare.

Țaranul să primească, prin urmare, credite sub condițiuni potrivite pentru el, încurajându-l mai cu seamă a-și plasa capitalul în instrumente perfecte și sigure de producție, cum sunt: vitele de prăsilă, alese și trainice la lucru. Să primească deci credite ușor amortizabile. În legătură, o altă clasă a populației: meseriașii, negustorii dela țară să înființeze cu același sprijin, după exemplul altora, în toate părțile marginale ale centrelor, societăți de valorizare a produselor provenite dela țară.

Atunci când instituțiunile noastre vor ști să străbată astfel de terene, date aproape uitării, vor arăta că sunt la înălțimea lor.

De sine înțeles, în urma unui război cum este acesta în care ne aflăm, lipsi-vor și mai mult forțele sănătoase de mai înainte. Dară, cu ajutorul puterilor rămase dintr'un măcinș atât de grozav, trebuie să se facă totuși încercarea de a da puțință oamenilor pricepători să se afirme pe carierele rentabile tuturor claselor societății românești, — care altfel ar fi silită a se adresa mereu la elemente străine de neamul nostru.

Știri politice

Din parlament. — Constituirea disidenților. — Blocul dizolvat. —

Sâmbătă s'a terminat dezbaterile asupra programului stăpânirii.

Primul vorbitor, Francisc Székely, motivează atitudinea democraților, cari sprijinesc noul partid guvernamental.

Ferdinand Urmânczy, disident 48-ist, face aspre imputări parlamentului, care nu și-a împlinit datoria cu raport la pretensiunile naționale în chestiunea armatei.

Vorbește de nou contele Apponyi și răspunde foștilor săi tovarăși de luptă, disidenților Bizony și Urmânczy, precum și contelui Mihail Károlyi. Contele Apponyi este de părere, că alăturându-se cu aderenții săi la partidul guvernului a contribuit la apropierea realizării idealelor, de care este inspirat partidul independenței.

mare acolo, și ceapă și brânză și d'ale săracului toate... Da'n jurul mesei o gălăgie și o forfoteală ca aceea. O ceată întreagă de bucălați nerăbdători, care de care mai posnaș și mai neastâmpărat, în jurul părinților îngăduitori cu măsură, umpleau odaia de viață și de răs sănătos. Ș'apoi când s'a pornit pe urmă cetera, să fi văzut acolo bucurie de toate cele puține, dar îndestulătoare sufletului. Și cum par'că era o legătură strânsă între toți aceștia, legătura înseninării de gânduri și a iubirii hrănite de această înseninare...

S'a mai văzut după asta călătorul și o altă casă. Asta era bogată pe din afară, înăuntru însă cea mai tristă sărăcie își așternuse bogat culcuș; sărăcia făcută și posomorâtă a gândului încordat în clipa spre agonisire, mereu fără sfârșit, și fără țintă, cu jertfirea tuturor bucuriilor cu cari viața îmbie pe cei fără socoteală, pe cei ușuratici și negândiți, pe cei cari își culeg bunurile și și le trec din mână în mână, nepăsători de urgiile ce poate aduce ziua de mâne, față de folosința mulțumirilor de astăzi. La masă erau numai doi, și par că fiecare dintr'înșii își numărau, bănuitori, bucățile din fața lor, în vreme ce își amănunțeau tot așa, în gând agonisitele cu cari odată vor avea să-și încheie socoteala unor vieți trudite și înțelepte.

După câteva observări ale ministrului de honvezi, ale baronului Szurmay, ședința se ridică.

Camera își va ținea proxima ședință Sâmbătă în 16 l. c., când guvernul va înainta proiectul despre prelungirea provizoriului de budget.

Deputații ieșiți din fostul partid apponyist s'au constituit sub numele de Partid regnicolar independist și 48-ist. Constituirea s'a comunicat prezidentului camerei și celorlalte partide din parlament. Președinte al partidului 48-ist, din care fac parte până acum 13 deputați, este Bizony.

Contele Mihail Károlyi a adresat membrilor blocului pentru dreptul electoral o scrisoare, în care li se comunică ieșirea din bloc a radicalilor (lăszi și tovarășii). În considerare, că democrații au intrat în noul partid al guvernului, blocul — scrie contele Károlyi — a încetat de-a mai exista; cu toate acestea el și partidul său va stăruii, ca proiectul de reformă electorală înaintat camerei să fie lărgit și nu redus.

Formele cultului bisericesc

— Considerații generale —

O parte însemnată a vieții noastre religioase se manifestă în cultul dumnezeesc.

Aderenți ai bisericii răsăritului, noi românii avem de a mulțami tocmai cultului oriental, bogat în forme, crearea unor așezăminte culturale, păstrarea multor monumente de artă bisericască, și îndeosebi dezvoltarea simțului adânc religios, care caracterizează întreaga viață sufletească ortodoxă.

Cultul dumnezeesc, cu formele sale variate, a avut și are o deosebită înrăurire asupra întăririi simțului religios la întreg poporul credincios.

Este o invinuire cu totul neîntemeiată ce ni se aduce, că prin mulțimea formelor cultului se împedecă dezvoltarea culturală a poporului, libertatea gândirii sale.

În cele următoare voi încerca să dovedesc că orice manifestare sufletească, fie religioasă, fie de altă natură, are înrăurire și trăinicie numai când e îmbrăcată în forme potrivite.

Artă în toate ramurile sale: de poezie, arhitectură, sculptură, pictură, muzică, a fost totdeauna promovată prin cultul religios.

În timpurile vechi ale erei creștine artele s'au pus în serviciul cultului divin și au luat dezvoltare atât de mare, încât pe timpul renașterii cele mai însemnate opere de pictură, sculptură și arhitectură aveau conținut religios, și au rămas până azi cele mai însemnate opere de artă din lumea întreagă. Școalele de sculptură și pictură din secolele următoare nu s'au putut ridica nici pe departe la măreția școlii unui Michel-Angelo, Leonardo da Vinci, Rafael, sau în biserica orientală Panselinos, ale căror tablouri religioase le-au asigurat nemurirea.

Asemenea pe terenul muzicii. Compozițiile cele mai pline de efect sânt cântecile religioase ale unui Beethoven, Haydn,

Mozart, Sebastian Bach, care te captivează prin înălțimea sentimentului religios.

Influență binefăcătoare au și cântecele religioase din cultul nostru dumnezeesc, care se datoresc celor mai însemnați imnografi ai bisericii răsăritene, cum este Efreim Syrul, căruia i se atribuie sublimele cântări de îngropare din Sâmbăta Paștilor, dogmatistul Ioan Damaschin, compozitorul celor 8 glasuri, Cosma de Maiuma, Roman melodul, Ioan Cucuzel ș. a.

Cu raport la pictura bisericilor noastre, nu se poate tăgădui influența ei înălțătoare asupra credincioșilor.

Istoria biblică este înfățișată în acele picturi, care pentru popor formează o biblie vie, ușor de înțeles și având o covârșitoare influență asupra sufletului său.

O pildă despre puterea de a îndrepta moravurile prin împodobirea pereților bisericii cu icoane sfinte, ni-o dă un sfânt părinte al bisericii în următoarele: Un tânăr de familie bună a moștenit dela părinți avere însemnată. Ajuns în societăți rele, n'a avut tăria să se opună ispitelor și s'a dat cu totul patimilor. Tânărul, uitat de sine, intrând într-o biserică, își pironeste ochii asupra unei icoane în care era zugrăvit împăratul David, în stare umilită și din ochi curgându-i șiroaie de lacrimi prinse într'un vas de aur, ținut de un înger. Dedesuptul icoanei se citeau cuvintele: «David a păcătuit odată și a plâns totdeauna; iar tu păcătuiești totdeauna, și nu plângi niciodată». La privirea acestei icoane tânărul fu sguduit într'atâta, încât căzu în genunchi, își mărturisii plângând păcatele sale. De atunci începu o nouă viață.

Pe lângă pictură și muzică și celelalte forme de cult, ca tămâierea, diferitele ceremonii ale celebranților, îngenunchierea, recitațiile, responsoriile, toate aceste forme simbolice influențează în mod binefăcător asupra sufletului omenesc.

Istoria amintește cum solii marelui Vladimir, creștinătorul Rusiei, după ce au asistat la cultul dumnezeesc al mai multor popoare de religii diferite, asistând și la slujba sf. Liturgii din Constantinopol, au fost atât de adânc pătrunși de frumuseța cultului ortodox, încât au exclamat: Aici e de față Dumnezeu! Și mergând înapoi au sfătuit pe Vladimir ca poporul rus să îmbrățișeze religia ritualului răsăritean.

În Liturgica părintelui arhimandrit I. Scriban găsim următoarele adevăruri privitoare la însemnătatea cultului bisericii noastre:

«Pentru orice om, există dusul la biserică, ca o școală unde se învață a simți și a se face om înțelept. Toate cetirile care se aud în evanghelie, sânt tot atâtea valuri de simțire, care se pornesc asupra sufletului omului pentru a-l înobilă și totă muzica cea cu multă melancolie într'însa servește pentru a ne emoționa și a ne roade simțirea. În special istoria patimii Mântuitorului a fost cel mai mare asalt care s'a făcut vre-odată asupra inimii omului, pentru a-i birui grosolănia. Și într'adevăr, nimic nu i-a umezit ochii mai tare, nimic nu i-a făcut să se simtă mai adânc om, alături cu semenii lui, nimic nu i-a încărcat de mai sguduitoare milă, în sfârșit nu l-a inspirat mai viu, decât patima Domnului.

Tot aparatul exterior, gravitatea muzicii religioase, ținuta transfigurată de sfințenie a oficiantului sânt lucruri, care așa scutură lutul trupului omenesc, că cineva poate fi împins până la emoțiunea lacrimilor. Cultul public are puțința de a emoționa pe om, a-l face să se gândească la vecinicie, a-i trezi conștiința păcatului și a-l face să se plece cu adâncă supunere înaintea lui Dumnezeu. Cultul e nedespărțit de religie, și unde trece în desconsiderare, e semn, că altele mai înainte de ele, au dispărut».

Cauza că în biserica noastră nu se poate constata progres cultural asemănător cu al celorlalte biserici, se atribuie nu formelor cultului răsăritean, ci împrejurărilor nefaste, în care a trăit veacuri dearândul biserica orientală.

Cultul i-a păstrat, prin formele lui, ceea ce i-a fost mai scump: credința și datinile străbune.

Iată cum se exprimă abatele bisericii din Paris, învățatul teolog Vladimir Guette, care din curată convingere a trecut la biserica răsăritului și care n-a dat multe opere de trainică valoare: Biserica ortodoxă a fost martiră veacuri dearândul, fiii săi au rămas patrioți, credința a mântuit existența lor ca popor, ea i-a susținut și încurajat, mângăiat, ea a rămas neclintită în învățăturile sale, în legile sale, în instituțiunile sale, persecutată de cătră turci, batjocorită de bisericele occidentale a lăsat să treacă toate furtunile, ea a înghițit toate insultele, și astăzi ea poate spune cu mândrie tuturor bisericilor occidentale: Dacă voiți să posedeți adevăratul creștinism voi sunteți obligate să-l cereți dela mine; eu

trecuse, prin arc și prin coarde, sufletul cântărețului. Vorbea, plângea, râdea, — șoptea de dragostea cea negrăită, se sbuciuma în patima cea nepotolită, se stingea în resemnarea dulce a renunțării atotînțelegătoare... Ce limbă ciudată! Unde se învață aceasta? Nicăieri, — și n'o pricepe cine vrea; — noroc pentru cel ce nu poate, că nici nu vrea s'o înțeleagă.

Ei, dar stai să nu mă 'ncurc în povestire. — Eu vreau să vă spun că seara târziu, când moș Cătălin a trecut în odaia lui, s'a pomenit deodată cu amândouă fețele la genunchii lui. — Am înțeles! a și spus numai decât mintosul bătrân. Tu, Ano, l-ai ales pe acela cu socotelile secerișului; iar tu, Mario, tu... Imi aduc aminte de un cântec de prin Ardeal. Zicea ceva cam așa:

Dă-mă, maică, de mi-i da,
După cel cu cetera;
Când n'om avea ce mânca,
El a zice, io-i juca.

Iar Maria s'a uitat gales la dansul și n'a mai zis altceva decât:

— Dă-mă, taică...

Apoi, târziu după asta, am întâlnit pe unul care mi-a spus sfârșitul povestii.

Zice că a dat peste o casă săracă, dar luminoasă, nu atâtea de soare, cât de inimă și veselia ce era într'însa. Pe masă nu erau mâncări alese, — ia, o mămăligă

Iar moș Cătălin unde era? Hei, el era tot acolo unde era cetera. Pe semn că tot n'a fost el atâtea de mintos, pe cât l-am lăudat la începutul povestirii acesteia.

Când trecui prin Valea-seacă...

— De Al. Munteanu al lui Vasile, protopop. —

Când trecui prin Valea seacă,
Am zărit o casă goală,
Întrebând, de ce-i pustie,
Un copil mi-a spus: E școală!

Cum fu zi de sărbătoare,
Dau să facă o liturgie,
N'are prescuri baba Floare...
Casa Domnului-i pustie.

Iau cu mâna tremurată
Patrafirul, și'n tăcere
Stau în noaptea oarbă, rece,
Cu gândiri de mângăiere.

Și pe-altar iată răsare
Chipul lui Cristos, și-mi spune:
Vremile de azi cer iarș,
Să mai fac câte-o minune...

singură, eu cea martirisată și batjocorită am fost în stare să-l păstrez.

Acest adevăr al creștinismului s'a putut păstra de biserică mai ales prin forme.

Oamenii nu și pot exprima ideile religioase și peste tot viața religioasă în mod comun decât numai cu ajutorul formelor.

O comunitate religioasă, o biserică, poate avea cele mai bune învățături dogmatice și morale: ele rămân fără folos pentru membrii ei, dacă sunt depuse numai în cărți și nu în inimile credincioșilor. Spre a face să treacă ele și în inimile credincioșilor, mijloacele corăspunzătoare sânt: datinele, ceremoniile și deprinderile religioase.

Învățătorul Ihering zice: «Cu cât mai mult este dezvoltată partea exterioară a ideii, adică forma, cu atât mai mare este puterea de viață a ideii».

Ear în alt loc: «Toate ideile au timpuri de amorțire și de slăbire... Idei, cari se bazează numai pe sine înseși și nu posed scutul forme, își perd și existența; ieșind din popor ele încetează de a mai fi și trecând apoi timpul ce le este contrar, se cer lupte și ostenele spre a le introduce earăș în viața poporului. Altfel sânt ideile, înfățișate în forme tari, căci forma are o mai mare durabilitate, decât ideea: adică ea poate vegeta, și dura fără a fi înțeleasă. N'avem decât să ne gândim la diferitele obiceiuri și datine religioase ale poporului la nunți, la înmormântări precum și alte rezultate din credințe deșarte, cari s'au păstrat de la romani s'au împrumutat dela alte popoare, fără însă să le cunoască noima, fără ca să le știe de ce și în ce scop le fac acele și dacă-i întrebi își vor răspunde că așa le-am moștenit din bătrâni.

«Păstrată deci forma ca parte indiferentă a vieții exterioare, ea vegetează, după ce fu părăsită de idee, cum s'ar părea fără nici un preț. Atunci se ridică câte

odată cei cumiți și înțelepți de numesc toate lucrurile acestea minciună și înșelăciune și pretind că este de îngropat tot ceea ce e putred și înălăuntrul mort. Dară poporul care posedă simțul pentru formă, urmând instinctul cel adevărat, nu se lasă de forma cea defăimată. Și bine face! Căci moartea aceea a formei este adeseori aparentă, somn de timpul iernei. Forma moartă aduce adese viață nouă. A depărta forma însemnează sub astfel de împrejurări nu a îngropa un trup neînsuflețit, ci a nimici o larvă, ce conține fluturul. În împrejurări unde forma se pare a fi pierdută ori-ce preț, ea devolvă folosul cel mai mare, face ideii serviciu însemnat».

Datinele, ceremoniile, deprinderile religioase sânt tot atâtea forme, care promovează cultura.

«A ținea la formele moștenite este de o parte un rezultat al culturii, de altă parte un izvor al simțului istoric, fără de care nici în stat, nici în biserică nu s'a făcut vreodată zidire trainică». (Ihering).

Datina de a se închina la Dumnezeu într'un loc anumit a avut pentru dezvoltarea arhitecturii influință ce ne arată ca rezultat bisericile mărețe, în care admirăm mărima spiritului omenesc.

Întrebuițarea cântării, cum am arătat, ni-a dat numeroase opere de artă muzicală.

Cât s'a produs, din aceeași cauză, pe terenul picturii și al sculpturii!

Câte mărgăritare de oratorie bisericăscă avem ca rezultat al obiceiului de-a tălmăci cuvântul dumnezeesc, cuvântul sfintei Scripturi, la slujba divină!

Ne vom ocupa, la alt prilej, cu momentul de căpetenie al cultului bisericii noastre, cu Sfânta Liturgie, și cu părțile ce-i aparțin.

Dr. Dumitru Borcia.

Mersul războiului

Telegrama oficială dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 11 Februar. (Of.) Vie activitate de tunuri pe platoul celor Șapte comune.

Budapesta, 12 Februar. (Of.) Pe platoul celor Șapte comune și pe teritoriul muntelui Assolone vie activitate de artilerie. La nord de Val Stagna trupele noastre au respins dușmanul din pozițiile sale. Cu acest prilej am făcut prizonieri 6 ofițeri și 170 soldați.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 11 Februar. (Marele cartier general). Frontul vestic: Grupul de armate al principelui moștenitor Rupprecht: Înaintările de recunoaștere ale englezilor pe mai multe puncte ale frontului din Flandra și în Artois, mai ales la Varetton și la răsarit de Armentieres, au provocat lupte vii. În cursul luptelor am făcut prizonieri.

Grupul de armate al principelui Albrecht de Württemberg: Pe frontul Lorena și în Vogesii de mijloc s'a redeșteptat după ameazi activitatea războinică. Soldați de-ai noștri de recunoaștere s'au întors cu pri-

sonieri dela sud de Embermenil și dela Senones și Bluechenkopf.

Frontul italian: Pe platoul celor Șapte comune activitate vie artileristică.

Pe celelalte fronturi nimic nou.

Berlin, 12 Februar. (Marele cartier general). Grupul de armate al principelui moștenitor Rupprecht și ale principelui moștenitor german: Pe multe locuri ale frontului activitate de artilerie. Detașamentele noastre de infanterie au făcut recunoașteri succese la sud de St. Quentin și pe țărmul de est al Meusei în pădurea Cauriere, aducând prizonieri.

Grupul de armate al principelui Albrecht de Württemberg: Intre Elirey și Mosela luptă de artilerie și aruncătoare de mine, care astăzi s'a înțejit mai ales la Remanoville.

Frontul răsăritean: Situația militară, pe frontul cu rușii și cu românii, neschimbată.

Frontul italian: Pe teritoriul celor Șapte comune vie activitate de artilerie. Trupele austro-ungare au curățit de dușman punctele de razim dela Sasso Rosso, și au făcut prizonieri 6 ofițeri și 170 soldați.

Frontul macedonean: Nimic nou.

Ludendorff.

Revistă pentru tinerime

— Dintr'un apel cătră învățătorime. —

Dela începutul muncii mele de învățător, înainte cu 12 ani, mă muncea cugetul, că cunoștințele școlii populare, ori cât de multe și frumoase ar fi dacă nu sunt legate de viață, pier, și chiar cel mai bun elev recade în analfabetism, dacă prin cetire nu-și înprospătează cele învățate.

Văd, cum mulți dintre iubiișii colegi, — cei cu experiențe bogate, — vor răspunde: «Așa-i. Da, e adevărat».

În cursul unei conferințe la 1913 am arătat, că legătura, care poate să unească școala cu viața, e: *Revista pentru copii*. Și la aceasta, fără multă greutate, putem ajunge, numai să voim. Unele dovezi:

Școlarii mei, începând dela 1911, și-au cumpărat cărți de povești, de tot: 2975 bucăți, în valoarea de 848 cor. 64 fil.

Toți cei 60 de elevii ai mei de azi, și aproape toți cari și-au sfârșit cursul școlii de toate zilele dela 1911 încoace, încă 45, își au înființată: *Biblioteca proprie*.

Colegul: Ludovic Cioban, din Constanța — filia B. Comloș — o comună săracă cu vr'o 900 suflete, încă la 1911, a comandat din Biblioteca prof. Stan: 360 bucăți. Trei ani a fost mobilizat. Ajuns acasă cu începerea anului școlar 1917/18,

a pornit cu mult avânt lucrul și a comandat pentru școlarii săi: 320 bucăți. Are bani depuși: 132 cor.

Cum și de unde atâtea parale? Cine e binefăcătorul? Cu bogăția, ca și în alte locuri, stăm cum stăm. Iar binefăcătorul? Nici pomană!

De unde dară?

E trudă adunată fileri cu fileri, din ceace azi și mâne: zi de zi, azi unul, mâne altul, aduc școlarii pentru «Biblioteca».

Și totuși și eu, și colegul Cioban avem un binefăcător.

Binefăcătorul nostru e: «Conspectul tuturor școlărilor», unde scriem suma celor ce aduc. Când a adunat 2 coroane le depunem pe numele școlărilor, în casa de păstrare la poștă, ori la institutele noastre din loc.

Astfel, zi de zi, adunând cu 2 ori 10 fileri am ajuns ca elevii să și cumpere din cruțarea lor cărți de povești pe 1917, în suma: 1345 bucăți, în preț de 61340 cor.

Și vă rog după ce ați sfârșit aceste șire de cetit, iubiișii mei colegi, să nu pierdeți vremea, — că zilele rele sunt, — ci îndată apucați condeiul, o coală de hârtie, faceți conspectul pe clase al școlărilor, — băieți și fete, — scrieți-i cu numele pe fiecare, și apoi: zi de zi, înainte de începerea școlii, întrebați: «Care a adus pentru Biblioteca?»

Spuneți fiecărui cât are, iar când a depus în libel, e bine să-l arete și părinților.

Cu începerea anului școlar, la Crăciun, la Paști, la Rusalii și la examen comandati-le cărți de povești și să știți, că le-ați făcut o bucurie rară și mare!

Strângeți parale zi de zi, nu numai acele cari le primesc școlarii dela părinți, ci și când merg la înmormântare, la părăstas, la colindat, și cu ori ce ocazie, și apoi, dacă din 3000 de învățători români, numai 200—300 am adunat astfel pentru toți școlarii noștri: 8000 ori 10.000 cor., în anul 1919 idealul: *Revista pentru copii*, o putem tipări.

Ar fi să grăim din stihurile pavcerneței: «Auziți până la marginea pământului, că lumină va străluci peste voi, și cu noi Dumnezeu».

Nu persoana, ci noua lumină să vă povățuiască!

Și dacă ați luat hotărârea, rog avizați-mă.

Comloșul mare. T. Bucurescu.

NOUTĂȚI

In urma sfintei sărbători de Vineri, *Intimpinarea Domnului*, numărul proximal ziarului nostru nu apare până Marți, în 5/18 Februarie.

Comisar regal pentru Ardeal. Consiliul ministerial din urmă a hotărât să institue un comisar regal pentru conducerea lucrărilor de restaurare în părțile ardelenne atinse de invazia României. Postul va fi încredințat fostului ministru de interne, Gavril Ugron. Comisariatul regal își va avea sediul în Budapesta, pentru a avea contact neîntrerupt cu guvernul.

Numire. Maiestatea Sa a numit *general-colonel* pe baronul *Arz de Straussenburg*, șeful statului major al întregii puteri armate.

Propaganda împrumutului de război în Italia. Miniștrii de finanțe și muniție ai Italiei au întreprins în zonele industriei de război a Italiei propagandă pentru împrumutul de război italian.

Alegeri de funcționari la comitat. Comisiunea municipală a comitatului Sibiu, în adunarea generală din 11 l. c., a ales prin aclamare pe primarul Sebeșului săsesc, dl Ioan Schöpp, de vicecomite al comitatului nostru. Noul vicecomite, după ce a depus jurământul, a rostit o cuvântare în limba maghiară, după aceea nemțește și românește, mulțumind pentru alegere și dezvoltându-și programul de lucrare atât pe timpul de acum al războiului, cât și pe timpul ce va urma după încheierea păcii. — Prin aclamare s'au mai ales următorii: *Gustav Herbert* în postul de prim proto-notar; *Árpád Mihály* al doilea proto-notar, și *Dr. Ricard Zintz* în postul de vice-notar.

Concert și dans. Subofițerii comandei militare din Sibiu organizează, sub protecțiunea Excelenței Sale d-lui general de infanterie, baron Teodor *Hordt*, un concert împreună cu dans, și anume: Sâmbătă în 17 Februar n. în Sala *Unicum*. Va cânta orchestra militară. Bilete, pe lângă arătarea învătării, se vând: în parfumeria *Melizer* din Strada Cisnădiei, librăria *Meyer* în Piața mare, prăvălia *Gündisch* în Strada Turnului, și în biroul comandei militare în odaia 60.

Numire. Vice-custodele *Dr. Constantin Sulică*, dela muzeul național din Budapesta, a fost numit de custode al acestui muzeu.

Concedierea mediciniștilor. Lipsa de medici în urma războiului se simte tot mai mult. Încă în 1913 au fost 400 posturi vacante de medici comunali și cercuali. Războiul a făcut și mai simțită lipsa medicilor, și astfel la cererea ministrului de interne, ministrul de honvezi a ordonat concedierea din armată a mediciniștilor de anul IV și V spre a-și continua studiile. Mediciniștii cu mai mulți ani de studii și rigorozații cu începere din 1 Martie vor fi trimiși în provincie ca substituți de medici cercuali.

Hârtia. În 9 l. c. s'a ținut în ministerul de comerț o consfătuire în afacerea asigurării contingentului de hârtie reclamat de necesitățile presei din Ungaria. Ministrul *Iosif Sztérynyi* a spus, că trebuie regulată producția și întrebuițarea hârtiei din partea presei. Numai lipsa spiritului de întreprindere a produs dependența noastră de alte țări în privința producției de hârtie, cu toate că dispunem de material brut

în abundență. Până la regularea definitivă a chestiunii trebuie asigurată materialul pentru presa din capitală și provincie.

O pastorală a episcopului *Prohászka*. Episcopul rom.-cat. *Ottokár Prohászka* al Albei regale a adresat credincioșilor săi o pastorală la începerea postului. Zugrăvește tabloul lumii după război și cere să se ferească credincioșii de inovatorii, cari vreau să nimicească familia și căsătoria. După război se reclamă o muncă uriașă pe teren economic și caritativ. Trebuie o muncă intensivă în viața economică și industrială, ca să sporească productivitatea pământului și a industriei. Se cere mai multă iubire pe toate terenurile, în privința ajutorării orfanilor, invalizilor și văduvelor războiului.

Coroane eterne. Cucernicul paroh *Ioan Silaghi* din Idicei (protopresb. Reghin), în loc de cunună peritoare pe scriul prietenului său *Ioan Bercan*, fost protopresbiter în Cohalm, a binevoit a dărui 10 cor. la «*Fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace*», al Reuniunii meseriașilor sibieni.

Pierderile englezilor. *Daily Mail* scrie, că armata engleză în anul 1917 a pierdut 900.000 oameni.

Moartea unui sultan. Din Constanti-nopol se vestește, că a încetat din viață fostul sultan *Abdul Hamid*. O iradea imperială hotărăște, ca festivitățile de înmormântare să se facă în 12 Februarie, în modul ce se cuvine înaltului defunct.

Scade populația. Publicațiunile statistice din luna Noemvrie 1917 arată, că pe întreg teritoriul țării în luna aceasta s'au încheiat 12178 căsătorii. Nou născuți au fost 18191, morți 31898. Bilanțul populației în Noemvrie s'a încheiat cu o scădere de 13707 suflete. Proportia nașterilor a fost mai nefavorabilă ca în Octomvrie, atunci pe o mie de suflete s'au născut 127, în Noemvrie numai 104.

Dreptul de vot în Anglia. Legea nouă electorală a împărțit cu drept de vot 6 milioane femei peste 30 ani, și 2 milioane soldați și marinari.

Film *Psylander*. La cinematograful *Apollo*, în Strada *Schewis*, se reprezintă Joi și Vineri în 14 și 15 Februarie: *Scavul iubirii*, dramă; iar Sâmbătă și Duminică, în 16 și 17 Februarie, *Fidanțare în automobil*, comedie. În toate aceste patru seri rolul principal îl joacă *Valdemar Psylander*.

Cărți și reviste

Protocolul congresului. A apărut și se află de vânzare cu prețul de 3 coroane (plus porto 20 f.) la cancelaria mitropolitană și la Librăria arhidiecezană, *Protocolul congresului național bisericăsc ordinăre*, întrunit în Sibiu la 17/30 Iulie 1916 și al congresului electoral ținut la 23 Iulie (5 August) 1916. Pe 270 pagini conține material de mare importanță pentru istoria bisericii noastre ortodoxe române din patrie. Remarcăm părțile: Catehizarea elevilor dela școlile străine, congresul învățătorimii din mitropolie, ameliorarea dotațiunii dela stat a preoțimii, gravaminele bisericii în cauza art. de lege XXVII. din 1907, asigurarea școlilor confesionale, actul alegerii noului mitropolit, viața și testamentul mitropolitului *Ioan Mețianu*, testamentul lui *Dr. Iosif Gall*, actul fundațional al mecenatului *Emanuil Ungureanu* ș. a.

Biblioteca Noastră. Cu bani puțini se poate astăzi cumpăra o bună lectură. Despre aceasta s'au încredințat toți cititorii, cari au luat în mână numărul 48 al publicației apărute sub numirea *Biblioteca Noastră*.

Numărul 48 cuprinde, pe lângă vestita povestire fantastică *Sufletul* de *Carlo Dadone*, numeroase istorioare interesante, articole, notițe și sfaturi de care omul cuminte nu se poate lipsi.

Nu mai puțin îngrijit este numărul cel mai nou, 49, acum apărut, în care se dau cititorilor lucrări de *Cehov*, *St. O. Iosif* și *D. Anghel*, și alte povestiri și descrieri. Notițele și articolele, din partea cu titlul *Multe și de toate* pe lângă șase ilustrațiuni, se vor bucura de aceeași bună primire, de care s'au împărțit și cele de mai înainte.

Amândouă numerele, 48 și 49, din această Biblioteca, costă numai 1 coroană. Se vând și separat: cu 40 fil. și cu 60 fil.

De vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu, și în alte librării dela noi.

Cancelaria tehnică

a lui

Mihail Ittu, prim inginer silvic
Nagyszeben-Sibiu, Str. Șaguna Nr. 8Efectuește măsurări (orașe, domenii întregi, drumuri etc.) și compune planuri, prețu-
este păduri și domenii întregi, primește
(15) afaceri urbariale. 2-12

Caut

o casă sau locuințăcu grădină și grajd
de închiriat în SibiuAdresa la: Administrația «Tele-
(Nr 18) grafului Român». 1-3**O econoamă**Un preot vădov de 35 ani, caută o
econoamă harnică, care să se priceapă
la cusutul cu mașina, la tors, țesut la
războiu, fiert și grădinărit. Condițiuni
favorabile, preferit este portul român-
nesc. Ofertul însoțit de fotografie să
se trimită la: Administrația «Tele-
(17) grafului Român» în Sibiu. 2-3La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu
: Nagyszeben se află de vânzare :**Casa dela Jerihon**

omii și cuvântări bisericești

de
Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu,
: Nagyszeben, se află de vânzare :**Dr. Petru Șpan**conferență cetită la congresul învățăto-
: rilor gr.-or. români din Biharia :
de**Nicolae Regman.**

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

A apărut în editura comisiunii admini-
strative a tipografiei arhidiecezane:**B. Ruiz Amado:****Secretul succesului**convorbiri teoretice și practice cu tinerii de
15-20 ani, traducere de **Vasile Stan**,
profesor la seminarul „Andreian”. Cuprinsul:
Succesul și fericirea. Problema succe-
sului. Idei atavice. Zeificarea succesului.
Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă.
Nu fumezi? Incă o țigaretă...? Păhă-
relele de beutură. Vorbele obscene. Stea-
gul celor șapte voinici. Timpul e aur.
Lectura. Jocurile. Sportul. Prietini
Cavalerism și Donchișotism. Viermele ne-
dormit. Orientări. O putere... Nobleta
adevărată. Inclinațiile și destoiniciile.
Concurența socială. Capitalul celor des-
moșteniți. O obiecțiune și o părere. Che-
marea dumnezeiască. Munca. Impărțirea
timpului. Statornicia. Impărțește ca să
învingeri. Puterea de sus Adaus: Sfaturile
unui părinte către fiul său.După cum se vede din acest cuprins bo-
gat, **Secretul succesului** e o contribuție
însemnată la literatura noastră pentru tineret,
astăzi destul de săracă.Se află în deposit spre vânzare la Li-
brăria arhidiecezană din Sibiu, e-
xemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu
3-20 coreane.

Revanzătorilor se dă un rabat de 20%.

In editura comisiunii administrative a
tipografiei arhidiecezane, în traducere romă-
nească, făcută de dl **Teodor V. Păcățian**
redactorul „Telegrafului Român” a apărut**Evangelia ca bază a vieții,**celebra lucrare a lui **G. S. Petrow**, în care
carte sunt tratate cu multă putere de con-
vingere temele următoare: *Principiile funda-
mentale ale civilizației. Educarea voinței în
spirit creștinesc. Degenerarea morală. Subli-
mitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu*
Se află în deposit spre vânzare la Li-
brăria arhidiecezană din Sibiu. Prețul unui
exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto
postal.

Revanzătorilor li se dă 20% rabat.

Anunț.

S'a redus prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andreiu
baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vi-
car arhiepiscopese, dela 5 cor. la 2 cor.
2. Memorialul arhiepiscopului și metro-
politului Andreiu baron de Șaguna, sau lup-
tele naționale politice ale românilor 1846-1873,
de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I,
dela 2 cor. 60 fil. la 2 cor.
3. Însemnările unui trecător. Crâmpoie
din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela
3 cor. la 1 cor. 50 fil.
4. Desvoltarea primatului papal și in-
fluința lui asupra creștinătății. Cercetări isto-
rice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la 50 fil.

Librăria arhidiecezană.**A apărut:**în editura Comisiunii administrative a ti-
pografiei arhidiecezane**Rânduiala Liturgiei****Carte de rugăciune**

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugă-
ciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi;
rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50
„Miluește-mă Dumnezeule” etc.; Simbolul
credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfân-
tului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune
de toate zilele către Născătoarea de Dum-
nezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; ru-
găciune înainte de mărturisire; rugăciunii
înainte de împărțirea cu s. cuminecătură ale
marelui Vasilie și Ioan gură de aur; rugă-
ciuni după împărțirea cu s. cuminecătură; ru-
găciunile de seara și rugăciunea cinstităi craci.Se află în deposit spre vânzare la Li-
brăria arhidiecezană, și se vinde legată
frumos, în culoare roșie, cu 60 fileri.Format plăcut, mic, pentru a se putea
purta și în buzunar.

Revanzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărutîn editura Comisiunii administrative a ti-
pografiei arhidiecezane**Carte de rugăciune,**în care se cuprind: Rugăciune de dimi-
neață; rugăciunea sfintei treimi; rugă-
ciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul
„Miluește-mă Dumnezeule”, etc.; rugă-
ciunile mesei; Simbolul credinței; rugă-
ciune de seara; rugăciune către Dum-
nezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea
de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci
rugăciune către domnul nostru Iisus Cri-
stos și rugăciune la nenorociri și alte
necazuri.Se află în deposit spre vânzare la Li-
brăria arhidiecezană, și se vinde legată în co-
loare roșie și vânăță cu 40 fileri.Format plăcut, mic, pentru a se putea
purta și în buzunar.Prețurilor, profesorilor și învățătorilor, la
comandă de cel puțin 50 exemplare, pe lângă
achitarea prețului sau expedarea cu rambursă,
li se dă 20% rabat.*Este o carte de rugăciune foarte cores-
punzătoare nu numai pentru trebuințele sufe-
tești ale ori cărui creștin, ci și ca dar la co-
pii, precum și pentru ostașii din război, atât
după cuprins, cât și după format și exterior.*A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană:**Despre caritatea creștinească.****Trei predici**

de

Abatele Metodi Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

A apărutîn editura comisiunii administrative a ti-
pografiei arhidiecezane**Psaltirea bogată**tipărită în zilele Preaînălțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub in-
grijirea și binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhi-
episcop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor
de religie gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavalier al ordinului Francisc
Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru me-
rite, membru în casa magnaților etc. etc.Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se
vinde legată frumos în piele roșie, fără copcii și ornament aurit, la mijloc cu
sfânta cruce, cu 20 cor. scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la
mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revanzătorilor se dă rabat 10%. Tipar
frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.**„Biblioteca Șaguna”**

Redactată de Dr. I. Lupas, Săliște.

Nr. 16-36.

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupas

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhi-
diecezană în Sibiu-Nagyszeben.**Prețul unui exemplar: Broșat cor.
2-50, legat cor. 3-—, porto 20 fileri.A apărut și se află de vânzare la Librăria
: Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu :**Tipicul bisericii ortodoxe**întocmit pentru trebuințele preoților ro-
mâni și ale elevilor seminariilor

de

Aurel Popoviciu,duhovnic-econom seminarial, instructor de cân-
tări bisericești și de tipic.Aprobat de Preaven. Consistor arhidiece-
zan prin decisiu din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.Se vinde numai legat cu 5 Cor.
plus 50 fil. porto, recomandat.In editura Comisiunii administrative a
tipografiei arhidiecezane a apărut:**Mărturisirea ortodoxă**

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiunii, după tra-
ducerea arhimandritului Filaret Scriban, de
Dr. Pavel Roșca, prof. ser., cu binecuvân-
tarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului
Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metro-
polit al Românilor gr.-or. din Ungaria și Tran-
silvania **Ioan Mețianu**.Revizuirea e făcută pe baza textului cel
mai autentic al scrierilor simbolice publicate
de prof. dela facultatea teologică din Atena
I. E. Mesolora, sub titlul: „*Τὰ σμυβολικά
βιβλία*”. Atena 1883.In aceasta ediție, bine îngrijită și din
punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața”
revizătorului în care se indică istoricul creării
acestei cărți simbolice și isovoarele conside-
rate, se publică și o parte din „Precură-
ntarea” arhimandritului Filaret Scriban, din-
preună cu biografia mitropolitului Petru Movila,
precum și aprobările patriarhale referitoare la
aceasta carte simbolcă.Se află în deposit spre vânzare la Li-
brăria arhidiecezană și se vinde bro-
șată, cu prețul de 3 cor.

Revanzătorilor li se dă rabat 20%.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vân-
zare editura proprie:**EVANGELIA**legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evange-
liști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite,
cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **200 cor.**Aceiaș legătura cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar
în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu
copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **180 cor.**Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc
restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce,
foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți impri-
mați evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite cu cutie de
păstrat **50 cor.**Evangelia legată în piele roșie cu cadru aurit și la mijloc cu
o cruce imprimată foile colorate galben, **40 cor.**

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.